

На една збестя щукя дошло на ума да са залуви за занаята на коткя-тж.¹ Не са знае отъ зависть къмъ коткя-тж ли го е правила, или са насытила на рыбя, че ѝ са пощѣло да си куса и мышкы. Тя намѣрила една коткя и ѝ са примолила да ѝ заведе въ хамбаря да си полуви мышкы.

— Че знаеш ли таж работж? пыта котката. Гледай да са не засрамишь; защо-то хората теvekель не думжтъ: сѣка работа си има мастора.

— Холанъ, кума! Сега ли ще видж азъ мышкы? Каквы едры рыбы сѣмъ ловила!

— Кога е тѣй, на добъръ часъ!

Кумы-тѣ отишли въ житницы-тѣ и са притаили да пазжтъ мышкы-тѣ. Котка-та си наловила мышкы и, като са наjala, колко-то щѣла отишла на друго-то кюше да обиди щукя-тж. Приближава, нѣ какво да види? Щука-та ед-вамъ джха. Тя примрѣла и са готви душж да прѣдава. Тя не може да мръдне и да са запази отъ плъхове-тѣ, кои-то ѝ изгрызли опашкж-тж. Котка-та ѝ повлекла назадъ къмъ рѣкж-тж и ѝ фърлила пакъ въ водж-тж. Тѣй ѝ са пада! За напрѣдъ нека бжде по-умна и да са не задава за чуждж работж.

РАЗБОРЪ.

1. Кому дошло? Какво ѝ дошло на ума? За какво са говори тука? Щука-та прѣдмѣтъ ли е? Дѣ